

למולי שפירא ולאבי קרן, על תוכנית מרתקת שהכינו לכבוד מלאת 40 שנה לתיאטרון הקאמרי. בתוכנית הופיעו כל ותיקי התיאטרון וסיפרו את כל הסיפורים המעניינים של מאחורי הקלעים, על הצגות ואירועים שהיו ציוני-דרך בתיאטרון.

התוכנית היתה יוזמה של שפירא, מנהל מחלקת תרבות-אומנות-ובידור בגל"ץ. הוא ערך תחקיר של חודשים וחצי, והמין לערב ההקלטה, שנערך באולם צוותא בתל-אביב, את כל ותיקי התיאטרון.

בין המומנים היה גם יוסף מילוא, שהקים את הקאמרי. מילוא הסתכסך בזמנו עם אנשי התיאטרון, והלך להקים את תיאטרון חיפה. הוא חשב להחרים חגיגה אחרת שערך התיאטרון עצמו לכבוד יובל ה-40, אך השלים בזמן ההקלטה של גל"ץ עם חברי-ידידיו הוותיקים. בין השאר על אודנה פורת ויוסי דיין, התגשק והתחכם איתם, וכך גם הסכים לבוא לאירוע הרישמי של התיאטרון.

ההקלטה ארכה ארבע וחצי שעות, שמתוכן הובאו שלוש שעות לשידור, ביוסדהג השני של פסח.

מאחורי המירקע

ו.טרטיף" בכל זאת שודר

הטלוויזיה הישראלית עמדה להקרין את המחזה טרטיף, בגירסה של הטלוויזיה הבריטית (ראה יומן אישני). בריוק בימים אלה מועלה המחזה בתיאטרון חיפה, בגירסה אקטואלית. מימים ימימה נהוג: לפי הסכם בין הטלוויזיה הישראלית לבין התיאטרות השונים, שהטל-ויזיה אינה מקרינה הצגות בזמן שהן מועלות

בשימלה אדומה על הסטי"ל

היתה ירדנה צריכה לחזור שוב ושוב על אותם הקטעים, ובניתיים קפאה מקור. כך זה נמשך עד שהתמוטטה, והרופא של הסטי"ל היה צריך להגיש לה עזרה.

במשך היום נשארו הזמרים, ירדנה ארזי ולהקת הנח"ל על הסטי"ל, וצוות הטלוויזיה היה אמור לעבור חיל - לחילה-אוויר - ולצלם אותם מלמעלה. חילה-אוויר נידב מסוק, והצוות עלה לשמיים. כשחזרו, והיו אמורים לשוב לים, נחת המסוק במינחת שליד בית-החולים רמב"ם. אנשי בית-החולים, כשראו צלמים ואנשי צוות ירדנים מן המסוק, הירמו טלפון בחול לדובר צה"ל, ושאלו בכעס מה פיתאום מסוק של עיתונאים נוחת ברמב"ם.

ירדנה, אגב, מופיעה בשיר זה בהתגברות למען השירותים. שהיא מיבצע-תרומות לאגודה למען החייל, והתגברות זו היא, כך מסתבר, עבודת-פרך. הפקת השיר התחילה כשירדנה היתה בעיצומם של ההכנות לקדם האירוויזיון שבו השתתפה. יומיים אחרי התחרות הופיעה ירדנה על בימת בנייני-האומה בירושלים, כערב הפתיחה של השיר ורותום. בהופעה זו השתמשו אנשי גל"ץ במאורות של קדם האירוויזיון, שאנשי הטלוויזיה הסכימו, באדיבתם, להשאירן באולם.

זמרת ארזי בין שמיים וים

ולפגוע במשימותיו. הסטי"ל יצא לים הפתוח, והצילומים החלו. ירדנה היתה לבושה, לפי התוכנית, בשימלה אדומה רקת, אך הסתבר שבים הפתוח הרוח היתה פרועה. כדי שהצילומים יהיו מושלמים,

הטלוויזיה הישראלית רצתה לבחור לעצמה שיר ליוס-העצמות. משהו ישראלי, שישודר במשך היום, בין התוכניות, בטלוויזיה. אחרי חיפושים שונים נפל הפור על השיר "רשת שלום", שהוא, במיקרה או שלא במיקרה, גם השיר של השירותים של גלי צה"ל. הנערך גם הוא ביוס-העצמות.

את השיר, שכתבה רחל שפירא והלחין יאיר קלינגר (שניהם בהתגברות) מבצעת ירדנה ארזי ביחד עם להקת הנח"ל. גל"ץ הסכימה "לתת" לטלוויזיה את השיר, והו שיתוף-פעולה ראשון מסוג זה.

בטלוויזיה החליטו שירדנה תשיר את השיר על רקעים שונים של ארד-ישראל, חלקו כהרי הרריה-כרמל.

הצילומים בהרי-ירושלים, שנערכו לפני שבועיים, לא הצליחו, והיה צורך לחזור עליהם. הצילומים בים נערכו בשבוע שעבר, והיתה דרושה לגיטימיקה מסונכטת ותיאומים בידי חיליים כדי לבצעם.

ירדנה ארזי, להקת הנח"ל וכל אנשי צוות-הטלוויזיה עלו ביום הרביעי בבוקר על סטי"ל (ספינת טילים) של חיל-הים בנמל-חיפה. חיל-הים הסכים לשיתוף פעולה כזה, בתנאי שהצילומים לא יצריכו אותו לפטות ממסלולו

מאחורי המיקרופון

הרמטכ"ל עושה שריר

רביאלוף מושה לוי, הרמטכ"ל, החליט, כנראה, שלא לוותר בשום אופן בפרשת מחלקת-החדשות של גל-צה"ל. אחרי שבית-המישפט העליון הוציא צרביניים, שלפיו תמשיך מחל-קת-החדשות לפעול במתכונת הנוכחית עד לפסיקה הסופית של בג"ץ, התחילו ריונים למציאת פיתרון של פשרה. את הריונים יום מיכה ינון, יו"ר הוועדה-המנהל של רשות השידור, האחראי, לפי חוק רשות-השידור, לכל התוכניות הלא-צבאיות של גל"ץ, הוא נפגש כמה פעמים עם יצחק זמיר, היועץ המישפטי של הממשלה, ועם האלוף עצמו ירון, נציגו של הרמטכ"ל.

ינון הציע לצמצם את יומני-החדשות בגל"ץ ליומן אחד ביום (ולא שלושה). הוא הציע שכי נושאים הפוליטיים יטפלו אורחים עובדי-התחנה ולא חיילים. אך כל הצעותיו של ינון, כשהובאו להכרעתו של הרמטכ"ל, נדחו על הסף.

בינתיים מנסים אנשים שונים יוזמות שונות שיוציאו את גל"ץ, או לפחות את מחלקת-החדשות שלה, מיד הרמטכ"ל.

אחת היוזמות מתכוונת להעביר את השליטה על גל"ץ לידי האגודה למען החייל (לשעבר הוועד למען החייל). בצורה כזאת תישאר התחנה בשליטתו של שרהביטחון, אך לא ישירות תחת ידו של הרמטכ"ל.

יוזמה אחרת באה מצידו של דויד מנע, חבר מליאת רשות-השידור. מנע, שהוא מישפטן, מכין הצעה לשינוי חוק רשות-השידור.

ב-1965, כשלו אשכול היה שרהביטחון, הוא הגדיר את התוכניות הלא-צבאיות של גל"ץ, והחדשות לא נכללו בהגדרה זו. מנע מתכוון, בהצעתו לתיקון החוק, לכלול את החדשות והתוכניות האקטואליות האחרות במיסגרת התוכניות הלא-צבאיות, ולהעבירן מפיקוחו של הרמטכ"ל לפיקוחם של מוסדות רשות-השידור.

לפני השידור יודיע הקריין בטלוויזיה כי טרטיף אקטואלי מועלה בתיאטרון חיפה. ואז נוצרה בעייה חדשה: בטלוויזיה אין, מזה כמה שנים, קרייניר-דפ, ולא היה מי שיוודע על ההצגה בתיאטרון. בשיחה נוספת עם אנשי התיאטרון הוחלט שהטלוויזיה תקריין שיקופית, שתספר על המחזה בחיפה. אך נתן בהן, היועץ המישפטי של רשות-השידור, דחה פשרה זאת.

ערך שפירא ואורח מילוא התמיסות ונשיקות

משום שהקרנת שיקופית כמוה כפירסומת וזו, כידוע, אסורה בטלוויזיה. הסוף היה שהמחזה הוקרן בכל זאת, ואיש לא סיפר לקהל הצופים על טרטיף של תיאטרון חיפה. כבירור שנערך אחרי השידור, טענו אנשי הטלוויזיה שתיאטרון חיפה פנה מאוחר מדי, ואיראפשר היה לדחות את הקרנתו של המחזה.

בתיאטרון. הטלוויזיה דחתה בזמנו את הקרנת המחזה ארמונד קינג, מכיוון שכרייק באותו הזמן שיחק יוסי בנאי את קינג על הבמה. כששמע נועם סמל, מנהל תיאטרון חיפה, על כוונתה של הטלוויזיה להקרין את טרטיף, הוא התקשר ליוסף בראל, מנהל בפועל של הטלוויזיה, וביקש שידחה את השידור. אחרי שיחה בין השניים הוחלט שהמחזה ישודר, אך

מיכתב לשם שמיים

א. התקפה על חוקי הצנזורה בקשר לפירסום בכותרת ראשית בעניין תא"ל יצחק מרזכי. ב. הגנה על היועץ המישפטי לממשלה, אל מול הביקורת עליו בנושאים אלה, לא הושמעו כלל ריעות המנגודות לדיעות השמאל, דבר אשר לא עולה בקנה אחד עם שידור אובייקטיבי, המתבקש על-ידי חוק רשות-השידור.

(3) ב-26.2, כחדשות השעה 13.00, הוזכר השם "גרה". אני מייחל להתייחסותך האוהדת לתלונותיי. אין ברצוני להיות מזבן כ...נרדיק". מיכתביי לשם שמיים נשלחים.

בבירורתי גרפסח שמה, מוטי איזק, אירגון. ע"ב המיכתב.

ר"ד ישראל סלג, חבר הוועדה-המנהל, שהיה אחד ממקבלי ההעקת של מיכתב זה, אמר בתגובה: "תמוה שהאגודה, שכתובתה בירושלים, מיכתבית נשלחים בשם מועצת היישוב היהודי בעזה, וחתומים בדואר כפרסבא, מסיימת במילים, מיכתבתי לשם שמיים נשלחים". אולי הם באמת תלושים מן הארץ. אחרת קשה להסביר כיצד הפכו הגנה על היועץ המישפטי לממשלה לדיעת שמאל, ומרוע מחו על סיקור הפגנת הורים נגד שתיקה למען נסיגה מיידית מלבנות".

מיכה ינון, יו"ר הוועדה-המנהל, קיבל ערכיפסח מיכתב תמוה. העתקים נשלחו גם לכל חברי הוועדה-המנהל, להכריע-כנסת ולאליקים העצני.

על המעטפה, נבד של השולח, היה כתוב: מועצת היישוב היהודי ביתרזה ושומרון וחבל עזה. חותמת הדואר על הבול, מן התאריך 4.8.85, היתה של העיר כפר-סבא.

הכותרת של המיכתב עצמו היתה: האגודה לצרכני תיקשורת, מישדר עורך-דף רתם, רחוב קרן היסוד 8, ירושלים.

וכך נאמר במיכתב: הגדון: שידורי ישראל.

בהמשך למיכתבים שכתבתי לך לאחרונה, להלן שורה של נושאים אשר לפי ראת עיניי דורשים תיקון.

(1) 24.2: במבט בטלוויזיה, ניתן זמן שידור רב מהמחוייב במציאות. להפגנת הורים נגד שתיקה למען נסיגה מיידית מלבנות. ההפגנה מנתה פחות מ-10' משתתפים.

(2) בתוכנית דין ודברים ב-26.2, ברשת ב', שעה 19.00, תוכניתו של מר מושה נגבי (כתב על המישמר). הודגש המונופול אשר ניתן לאנשי השמאל בתוכנית זו:

הצעתו צריכה לקבל את אישור מליאת רשות-השידור, ואחר-כך יפנה אותה למיספר חברי-כנסת מוועדת-החינוך, שיגישו אותה כדי צעת-חוק פרטית.

לפני חודש שלח יצחק ליבני, מי שהיה מפקד גל"ץ (לשעבר מנכ"ל רשות-השידור), מיכתב ארוך ליצחק רבין, שרהביטחון, ובו הציע כמה אפשרויות להעביר את התחנה לגופים ציבוריים, שיממנו אותה, או שתהיה מיסחרית ותממן את עצמה מפירסומת.

אחר-כך הוקמה העמותה למען גל"ץ, שליבני הוא חבר בה. חברי העמותה ביקשו להיפגש עם הרמטכ"ל, וזה השיב להם שיהיה מוכן לפגישה רק אחרי החלטת בג"ץ.

לצאת מן המגרה

תוכניתה של ערנה עברון, מגירות הלב, שיצאה לחופשה ולהכנת סיררה נוספת. תחזור אל המיקרופון בתחילת חודש יוני. בסידרה השניה תתרכז עברון בעיקר בפוליטיקאים, וצפויות הפתעות מרתקות ומשעשעות מתוך מגירותיהם. בינתיים, נוסף על הכנת סידרת-התוכניות הזאת, התחילה עברון בסידרה חדשה של תוכניות, בשם מילים מנגונות. תוכניות אלה ישודרו בגל"ץ בעיקר בחגים. התוכנית הראשונה שודרה בחג-הפסח והלהיבה את המאזינים, למרות שבאה כהפתעה, ללא פירסום.

בתוכנית משלבת עברון קטעי שירה, שאותם קוראים קריינים מיקצועיים ולא-מיקצועיים. על רקע מוסיקה שונה, קלאסית, גאו ומודרנית.

בתוככי הרשות

יומן השבוע ניצל, בינתיים

אחד הנושאים שעמדו השבוע על סדר-יומם של חברי הוועדה-המנהל היה העברת יומן השבוע שאינו משודר כבר מזה כמה שבועות, מן היום השישי כערב ליום החמישי בערב.

יומן הצגעה הוא דויד אדמון, חבר הוועד-המנהל, הזכור בגלל נימוקו המקורי: "שלא לעשות לעם ישראל שחור על הנשמה ביום השישי".

מיכה ינון, יו"ר הוועדה-המנהל, תומך, כמוכן, בהצעה זו, ולוא רק בגלל עובדת היותו איש רתי, שאינו צופה בשידורי-הטלוויזיה בלי-לשבת.

כדי שהוועדה-המנהל יקבל החלטות, דרוש קוורום. כלומר, דרושה נוכחות של ארבעה מבין שיבעה החברים.

עמירם ניר ממעט בשבועות האחרונים להופיע לשיבות הוועד, בגלל עיסוקיו החשובים כיועץ ראשה-ממשלה לענייני טרור.

גם שאול עצמור ממעט להופיע לשיבות, בגלל עיסוקיו כראשי-מועצת מגידלה-עמק וכיו"ר ראשי-עיריית-הפיתוח.

לישיבה השבוע הגיעו מיכה ינון, דויד ארמון ונתן ברון, התומך גם הוא בהצעה.

ד"ר ישראל סלג היה הרביעי שאמור היה להוות קוורום, שבו תיפול הכרעה, שהיא, בעצם, בניגוד לדעתו של סלג.

אך איתרע המזל וד"ר סלג חלה ביום השני בשפעת קלה. תחת לבוא לישיבת הוועדה-המנהל, הוא נסע לביתו ולמיטתו, כך לא יכלו שלושת חברי-הוועד שנותרו להחליט על הנושא החשוב.